

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXVI — nr. 7 246

Marti 6 februarie 1968

6 pagini 30 bani

ÎN ACȚIUNEA DE ORGANIZARE ȘTIINȚIFICĂ

Inițiativa proprie asigură continuitatea succeselor

Ing. D. Gligorescu

directorul întreprinderii „Electrobanat”-Timișoara

Anul trecut, întreprinderea noastră și-a realizat sarcinile de producție cu 40 de zile mai devreme, obținând serioase depășiri la toți indicatorii: 40 milioane lei la producția globală și tot atâtea la producția marfă, din care 18 milioane lei au fost realizați depășind producția pentru export. Beneficiile peste plan, acest important capitol în activitatea unei întreprinderi, au ajuns să se cifreze la aproape 10 milioane: majoritatea sporurilor realizându-se pe seama creșterii productivității muncii, indicator depășit și el cu 4 la sută.

Realizările colectivului nostru nu sînt întâmplătoare: ele sînt rodul unui întreg complex de factori, al valorificării mai eficiente a rezervelor interne, al unei mai bune organizări a producției și a muncii, și, mai ales, al creșterii răspunderii oamenilor pentru depășirea sarcinilor de plan. Afirmările trebuie susținute cu fapte. De aceea voi aminti doar câteva. Grație priceperii și iscusinței unui colectiv de specialiști, am reușit să punem la punct un agregat cu borne, care înlocuiește muncă a 5 mașini-unelte, din care două sînt strunguri automate. Este un exemplu care demonstrează convingător menținerea

(Continuare în pag. a 3-a)

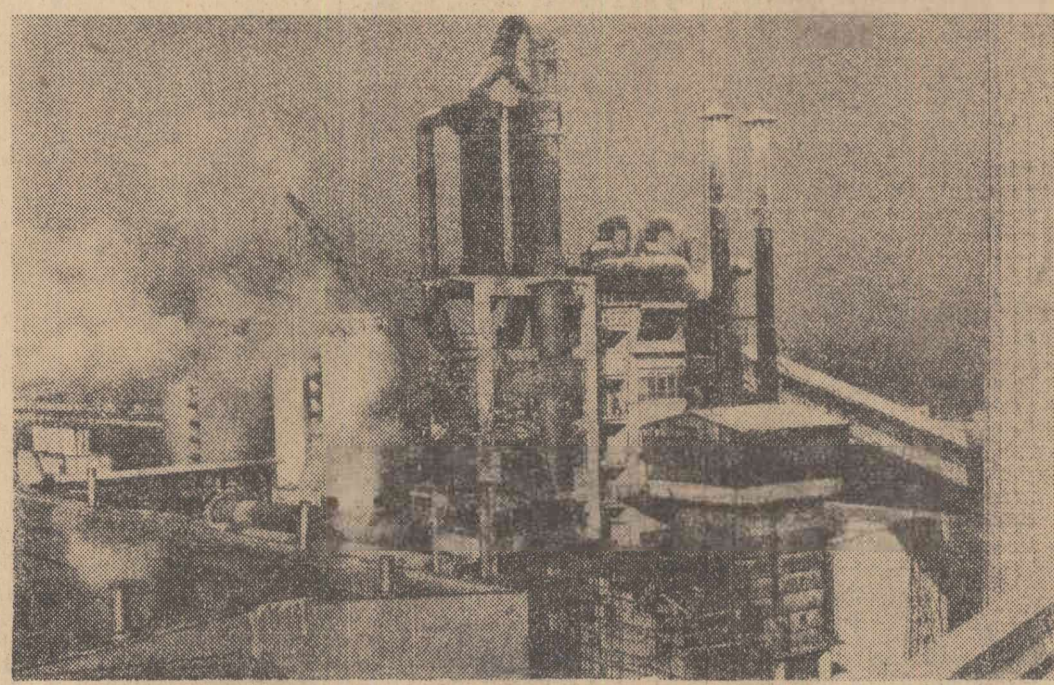
ționa și cu trei baterii monocelulare, fapt ce va permite numai înlocuirea celei defecte, și nu a întregului set. Pentru industria minieră vom livra o lampă fluorescentă antiexplozivă, iar uzinei „6 Marie” — Zărnesti setul de corpuri de iluminat și semnalizat necesar noului tip de motoretă. De asemenea va începe fabricația farului asimetric, menit să contribuie la îmbunătățirea circulației autovehiculelor pe timp de noapte, iar pentru ex-

Ce generează sentimentul împlinirii

Petru Vintilă

Mulți oameni suferă încă de prejudecata că idealul lor de-o viață, nu poate fi realizat decât în orașe mari, înzestrate cu biblioteci, muzee și cu filiale sau centre de cercetări științifice, adică într-un climat optim și unde aspirațiile lor găsesc acea conjunctură prielnică unui fructuos și neîntrerupt schimb de idei. Orașele mici, au provocat decenii de-a rîndul o adevărată idiosincrazie multora dintre spiritele profunde cultivate și care credeau, odată fixate într-un oraș de provincie, că sînt condamnate la izolare, la o muncă anodină și lipsită nu numai de notorietate, dar chiar și de cele mai elementare satisfacții morale.

În lumea noastră contemporană a fost operat un masiv transfer de energie creatoare chiar și în cele mai îndepărtate colțuri de țară și pretutindeni valorile umane își găsesc în mod firesc prilejul de afirmare. Multe orașe au devenit

Uzina de aluminiu din Oradea urmează să fie modernizată și să lucreze cu o capacitate sporită. În acest sens, au loc importante lucrări de dezvoltare care, inițial, urmează să fie încheiate la sfîrșitul primului semestru al anului curent. Datorită unei permanente colaborări între constructor și beneficiar s-au creat condițiile ca noile secții ale uzinei să fie date în funcțiune cu trei luni mai devreme. În clădire: O vedere generală a uzinei. Foto: ION POPOVICI

În paginile 2-3:

Studiu privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală

În continuarea măsurilor privind perfecționarea învățămîntului de toate gradele corespunzător Hotărîrilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, Ministerul Învățămîntului a elaborat — pe baza indicațiilor conducerii de partid și de stat — Studiul privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală — pe care-l publicăm în paginile II și III ale ziarului de azi.

La întocmirea lui a fost consultat un mare număr de cadre didactice, oameni de știință și alți specialiști, activiști de partid și de stat.

Potrivit Hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., acest Studiu — ca și cel privitor la dezvoltarea învățămîntului superior, publicat în ziarul nostru din 20 iulie 1967 — este supus dezbaterii publice, definitivarea măsurilor prevăzute și adoptarea hotărîrilor corespunzătoare urmînd să se facă după studierea sugestiilor și observațiilor ce se vor formula.

Ziarul nostru pune coloanele sale la dispoziția cititorilor, tuturor celor care doresc să facă propuneri, observații și sugestii în legătură cu problemele cuprinse în acest Studiu.

La C. I. L. Caransebeș

A început construcția unei fabrici de plăci aglomerate

TIMIȘOARA (Agerpres). — Au început lucrările de construcție la fabrica de plăci aglomerate de tip PAL de la Combinatul pentru industrializarea lemnului din Caransebeș. Noua fabrică, va dispune de hale industriale cu o suprafață de producție de 13.500 mp în care mașini și utilaje complexe vor asigura automatizarea întregului proces de producție. Prevăzută să intre în funcțiune în cursul anului viitor, fabrica va produce anual 70.000 tone plăci aglomerate PAL pentru mobilă, folosind ca materie primă deseurile de cherestea, precum și masă lemnoasă de esență inferioară — fag, plop, salcîm, tei etc.

Prima radiogramă de pe petrolierul „Argeș”

Prima radiogramă, transmisă ieri Direcției generale a navigației civile-Navrom-de la bordul petrolierului românesc de 36.000 tone „Argeș”, anunță că nava a început să execute probele de larg în Marea Japoniei.

În cadrul acestor probe, la care participă reprezentanți ai firmei furnizoare „Hitachi Zosen — Innoshima și ai Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, se verifică funcționarea motorului principal de 15.000 cp și a celor auxiliare, aparatele și instalațiile de dirijare și de radionavigație, pompele de încălzire și descărcare a combustibilului etc. „Argeșul” urmează să plece în prima sa cursă la jumătatea acestei luni. (Agerpres).

Profitînd de vremea frumoasă mii de oameni s-au îndreptat duminică spre locurile de agrement de la munte, printre care și Poiana Brașov (imaginea din cișeu alături), unde aflușul a fost deosebit. Foto: NICU VASILE

STABILIREA RELĂȚIILOR DIPLOMATICE ÎNTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI REPUBLICA AFERICA CENTRALĂ

În dorința unei mai bune cunoașteri reciproce și a dezvoltării colaborării dintre Republica Socialistă România și

Republica Africa Centrală, guvernele celor două țări au hotărît să stabilească relații diplomatice la rang de ambasada.

(Continuare în pag. a 6-a)

„Teoriile” din buzunar

Aurel Baranga

M-am întrebat mereu ce experiență cuprînsă a stat la temelia vechii înțelepciuni cuprînsă în cărțile de temelie ale umanității, de vreme ce peste milenii, anumite norme etice preconizate în natură, au intrat în actualitate. Bundează, faptul că în rîndul celor șapte păcate capitale se află trupele orgoliului, risipa sau lenea. A trebuit să trec de mult de pragul încreșterii, ca să-mi dau seama că păcatele invocate sînt suficiente ca să explice toate abaterile și toate căderile.

Am intrat, deundă, într-o cafenea, obligat de o întâlnire cu un prieten pe care nu-l puteam vedea într-altă parte, și am văzut stupefiat în umirile mele, cum se pot pierde zîmbire ore întregi pe fața lui, o ceașcă de cafea alături, de către niște oameni tineri, pentru care timpul ar trebui să fie mai mult decît bani.

Am asistat, involuntar, la discuțiile lor de o jalmică inutilitate, și le-am citit, pe fața cel-mai detectabil dintre sentimentele ce pot consuma psihologia unui om care abia dacă a sărit treapta adolescenței: plictiseala. Văcîntul meu de masă exbau desimolv această stare de spirit, nescînd, probabil, că plictiseala e semnul unei mai grave sărăcii de spirit. Un băiat, altminteri candid și fermecător în seninătatea lui neînsoțită, făcea teoria înstrăinării, a alienării înstrăinării contemporan, la o vîrstă cînd experiența lui de viață, năd fără îndoială, l-ar fi obligat la toate entuziasmele. Știu că debita teorii de circulație snobă, ridicole în liurecul lor absolut și totuși spectaculoze pe care îl dădea rămină oricum, de o neștiință tristă, fiindcă, în timp ce omul de la masa alături se mistuia într-o caplăbrăbă oratorie pentru uzul unor confrăți la fel de neștiințivi, vedeam cum trec peste capul lui acele unui ceasornic inexorabil. Evident

(Continuare în pag. a 3-a)

GRENOBLE, ÎN FAȚA STARTULUI OLIMPIC

Ion Balas

vicepreședinte al Comitetului Olimpic Român

Astăzi la Grenoble, important centru industrial și turistic al Franței, va po-posi, după o îndelungată călătorie simbolică, flacăra olimpică. La fel ca și în antichitate, ea va vesti lumii întregi deschiderea Jocurilor Olimpice.

Inițiativa pedagogului și umanistului Pierre de Coubertin de a relua în 1896, după o întrerupere de 150 de ani, Jocurile Olimpice, în varianta lor modernă, a fost urmată în 1924 de organizarea primei ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă, extinzîndu-se astfel în timp și spațiu tema acestei strălucite manifestări, de la stadionele însoțite la piscinile înapăzite.

Organizate pentru prima dată în 1924 la Chamonix, Jocurile Olimpice de iarnă aveau să cunoască de-a lungul anilor un succes tot mai mare, atît ca participarea și valoarea, cit și ca ecou în opinia publică mondială.

După Chamonix urmează în 1928 Saint Moritz, în 1932 Lake Placid în S.U.A., iar în 1936 cocheta stațiune bavareză Garmisch-Partenkirchen avea să găzduiască cea de-a patra ediție a acestor Jocuri.

Întreperute o perioadă de timp din cauza războiului,

(Continuare în pag. a 5-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

În numele poporului Cubei, al Partidului Comunist și al Guvernului Revoluționar, vă transmitem dumneavoastră, poporului român, Partidului Comunist și Guvernului Republicii Socialiste România, profunda noastră recunoștință pentru mesajul dumneavoastră frățesc adresat cu prilejul sărbătoririi celei de a IX-a aniversări a revoluției cubaneze.

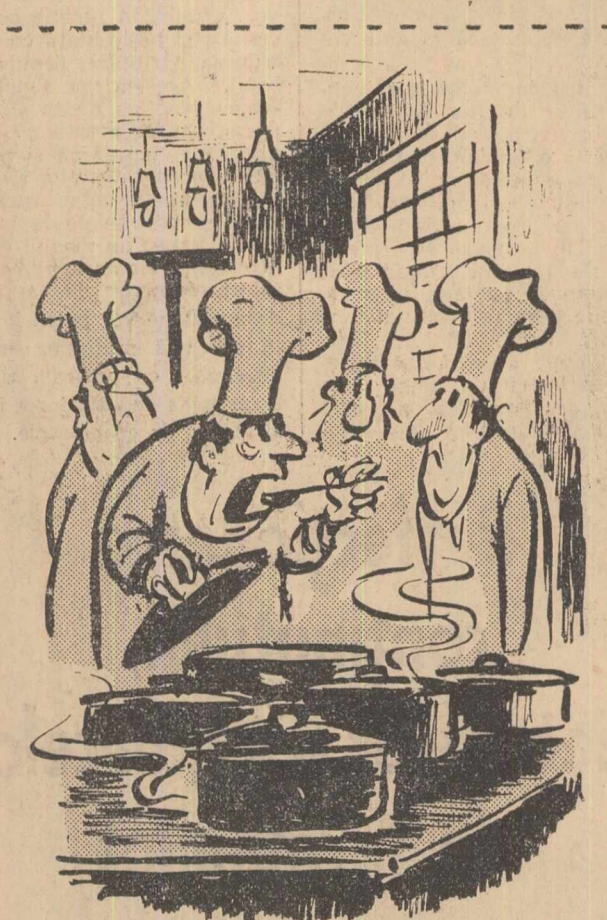
Vă transmitem, la rîndul nostru, urări pentru fericirea și progresul poporului și guvernului român.

Cu sentimente de prietenie și înaltă considerațiune,

Doctor OSVALDO DORTICOS TORRADO
Președintele Republicii Cuba

Comandant FIDEL CASTRO RUZ
Prim-ministru al Guvernului Revoluționar

UNA PE ZI de MATTY

— Asta-i ciorbă?... Ehe, parcă vîd tinere că o să-ți îngropi cariera la o cantină!

STUDIU PRIVIND DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

DE CULTURĂ GENERALĂ

Învățământul reprezintă un important factor de progres în dezvoltarea societății prin rolul pe care-l îndeplinește în transmiterea experienței social-istorice, în lărgirea orizontului de cunoaștere și în bogăția vieții spirituale a poporului, în pregătirea pentru viață a generațiilor tinere.

În ansamblul învățământului, școala de cultură generală constituie principalul factor de ridicare a nivelului de cultură și conștiință al întregului popor și, totodată, prima verigă în sistemul de pregătire a cadrelor.

Sub conducerea Partidului Comunist Român, învățământul de cultură generală s-a dezvoltat și perfecționat continuu, o dată cu prefacerile revoluționare care au avut loc pe plan social, economic, politic și cultural. După instaurarea regimului democratic-popular, s-a asigurat dreptul la învățătură pentru toți cetățenii țării și s-a dat o nouă orientare, realist-științifică, conținutului învățământului.

Ampluarea dezvoltării învățământului de toate gradele în țara noastră atestă un salt urias față de trecut. În timp ce altădată rămăneau în afara școlii milioane de copii, astăzi sînt cuprinși în școala generală toți copiii de vîrstă școlară

(cca. 3 milioane), iar numărul elevilor care învață în licee, la cursurile de zi, este de aproape 8 ori mai mare față de anul școlar 1938—1939. Concomitent, a sporit și numărul școlilor cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare. În prezent, în aceste școli învață peste 242.000 elevi. În același timp, copiii din rîndul naționalităților conlocuitoare au posibilitatea să frecventeze, dacă doresc, școlile cu limba de predare română, unde pot studia și limba lor maternă.

În strînsă legătură cu extinderea învățământului de cultură generală a crescut și numărul cadrelor didactice din acest sector, care se ridică la cca. 164.000.

Partidul și statul au depus eforturi continue pentru dezvoltarea bazei didactico-materiale a învățământului. An de an a crescut spațiul de școlarizare, s-a îmbunătățit dotarea unităților de învățămînt, laboratoarele din școli sînt înzestrate cu material didactic, în vederea unei cît mai bune instruirii a elevilor. În perioada sesenului s-au construit aproape 24.000 săli de clasă și s-a extins capacitatea internatelor pentru învățămîntul de cultură generală. S-a asigurat gratuitatea întregului învățămînt.

urmat și condițiile din ce în ce mai bune care i-au fost create au făcut ca școala noastră de cultură generală să cunoască în anii socialismului un drum ascendent, realizîndu-se un proces continuu de perfecționare a învățămîntului.

Prin Hotărîrea C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956 s-a prelungit durata școlii de cultură generală de la 10 la 11 ani, iar pe baza unui decret al Consiliului de Stat din 1961 s-a trecut la înfăptuirea școlii obligatorii de 8 ani, durata învățămîntului de cultură generală fiind extinsă de la 11 la 12 ani. Generalizarea școlii de 8 ani se referă nu numai la durata, ci și la cuprinderea întregului conținut școlar de peste trei sute de mii de elevi anual.

S-a dezvoltat, totodată, rețeaua școlilor postgenerale (licee de cultură generală, licee de specialitate, școli profesionale și tehnice), ceea ce a permis ca în anul 1967—1968 să fie cuprinși în aceste școli circa 62 la sută din absolvenții școlii generale, față de 51,5 la sută în anul 1963—1964.

Răspunzînd nevoilor de pregătire a tineretului în condițiile dezvoltării societății contemporane și ale construcției socialismului în patria noastră, s-a adus, în învățămîntul obligatoriu, conținutul învățămîntului, prin extinderea studiului matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, obiecte care au pondere deosebită în cultura generală actuală. De asemenea, s-a întărit studiul limbii și literaturii române, al istoriei patriei și istoriei universale, al limbilor moderne.

Din anul școlar 1958—1959, s-a introdus în liceu predarea socialismului științific și filosofic, iar o dată cu trecerea la școala de 12 ani, cultura generală a elevilor se întindește cu cunoștințe de istoria artelor și literatură universală. S-au creat clase speciale de matematică, fizică, limbi moderne, s-au înființat secții clasice la unele licee, iar la altele s-a introdus și studiul limbilor italiene și spaniole la alegere.

Anual se tipăresc peste 500 titluri de manuale în tiraje de circa 27 milioane exemplare, care se acordă gratuit elevilor.

Continuă dezvoltarea și perfecționarea a învățămîntului de cultură generală, condițiile din ce în ce mai bune create de partid și guvern tineretului studios au determinat creșterea de la an la an a nivelului de pregătire al elevilor.

Cu toate că învățămîntul nostru de cultură generală a înregistrat însemnate progrese, mai ales în ultimul deceniu, se manifestă încă unele neajunsuri care influențează asupra organizării, conținutului și eficienței sale. În școlile generale nu poate asigura întregul tineret volumul de cunoștințe științifice și tehnice cerute de dezvoltarea societății noastre și de nivelul actual al științei și tehnicii.

Calitatea învățămîntului este încă afectată de lipsa personalului didactic calificat. Deși în ultimii ani a sporit preocuparea pentru modernizarea conținutului învățămîntului.

tul, unele programe și manuale nu răspund încă tuturor cerințelor unui învățămînt modern, au deficiențe de ordin metodic, didactic și artistic; grafic, sînt supraîncărcate; adăugîndu-se mai mult capitolul de cele existente, nu s-a reușit, în măsură suficientă, să se stabilească proporțiile potrivite și să se eșalonizeze cunoștințele în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor, astfel încît să se asigure dezvoltarea capacităților intelectuale ale acestora, un mod riguros de gîndire logică și deprinderi de muncă independentă.

Rîndul de dotare a laboratoarelor și cabinetelor școlare cu material didactic este prea lent, fapt care se răsfrînge negativ asupra calității predării și pregătirii elevilor.

Pe baza analizei cerințelor obiective ale dezvoltării construcției socialiste, în condițiile revoluției științifico-tehnice contemporane, Congresul al IX-lea al P.C.R. a deschis noi perspective școlii noastre, a stabilit direcțiile principale de dezvoltare și perfecționare a învățămîntului de cultură generală:

— asigurarea condițiilor necesare măririi duratei învățămîntului obligatoriu, pentru ca întregul nostru tineret să obțină o bună pregătire, temeinice cunoștințe de cultură generală, științifice și tehnice;

— îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență; — perfecționarea programelor, manualelor și a metodelor de predare;

— întărirea muncii de educație patriotică și cetățenească a tineretului, promovarea în rândurile sale a trăsăturilor morale înalte;

— dotarea laboratoarelor școlare cu aparatură tehnică modernă, cu material didactic necesar desfășurării în cele mai bune condiții a procesului de învățămînt;

— îmbunătățirea sistemului de perfecționare, îndrumare și control a corpului didactic.

Perfecționarea învățămîntului de cultură generală în lumina sarcinilor trasate de Congres trebuie concepută pornind de la conținutul și trăsăturile caracteristice ale culturii generale contemporane.

Cultura generală contemporană se îmbogățește și dobîndește note calitative noi în funcție de: creșterea rapidă a volumului de cunoștințe ca urmare a cuceririlor științei și tehnicii; restructurarea substanțială a sistemelor de idei în diversele domenii ale științei; diversificarea și specializarea accentuată a științelor precum și apariția unor științe de sinteză, cu caracter interdisciplinar; creșterea ponderii matematice, fizicii și chimiei, care oferă mijloace de investigație pentru numeroase alte discipline; creșterea rolului științei în ansamblul vieții sociale, transformarea ei într-o adevărată forță de producție.

Reflectarea în procesul de învățămînt a acestor caracteristici ale dezvoltării științei contemporane constituie o condiție esențială a asigurării eficienței sociale a învățămîntului.

(cl. IX—X) al școlii generale de 10 ani, obligatoriu pentru tinerii care nu urmează cursurile liceale.

După absolvirea a 10 clase, tinerii vor putea urma diferite școli profesionale, sau se vor încadra în producție, calificîndu-se la locul de muncă (prin ucenicie) și cursuri de scurtă durată).

Elevii din clasele IX-a și X-a ale școlii generale, dornici să-și continue studiile, vor avea posibilitatea să treacă în urma unor examene de diferență, în clasele corespunzătoare ale liceelor, la cursurile de zi, serale sau la învățămîntul fără frecvență.

De asemenea, elevii care au promovat primii doi ani de liceu își vor putea întrerupe studiile liceale, înscriindu-se, dacă doresc, în școli profesionale.

Începerea școlii la vîrstă de 6 ani face posibilă absolvirea liceului de cultură generală sau a liceului de specialitate la 18—19 ani, cu un an mai devreme decît în prezent. Propunerea referitoare la începerea școlarității de la vîrstă de 6 ani ține seama de noile condiții sociale, economice și culturale din patria noastră, de concluziile cercetărilor psihopedagogice și medicale, ca și de experiența altor țări. Cuprinderea copiilor la școală cu un an mai devreme decît în

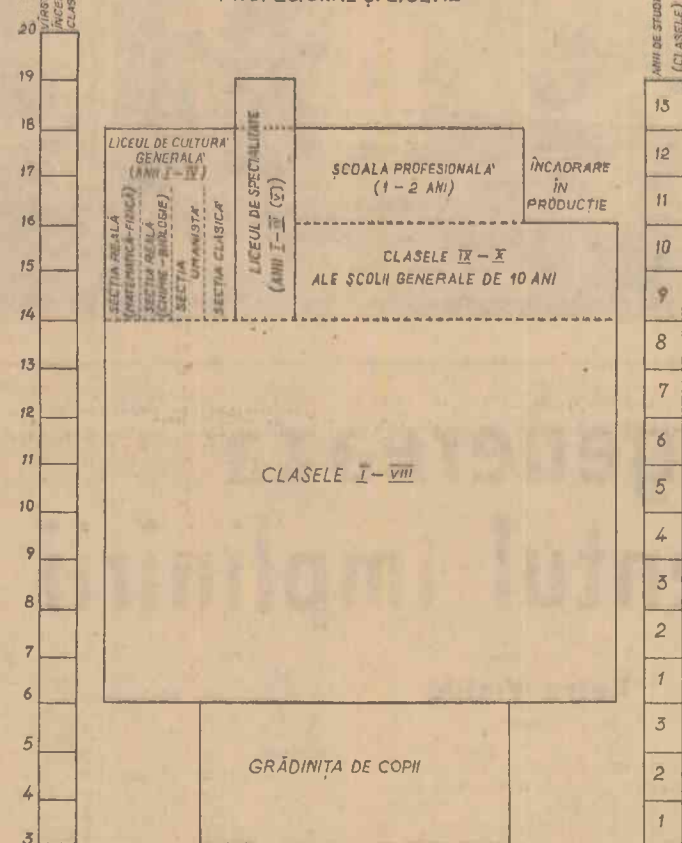
la generală de 10 ani se va prezenta astfel:

— clasele I—VIII vor funcționa pe baza unui plan de învățămînt unitar. În clasele V—VIII, prin mijlocirea cercurilor științifice, tehnice, practice, literare, artistice etc., se va face un început de orientare a elevilor, creîndu-li-se posibilitatea să aleagă o activitate sau alta, potrivit variației lor înclinații, aptitudinilor și interese. Pentru activitatea în cercuri se vor rezerva la aceste clase 1—2 ore pe săptămînă care vor intra în norma profesorilor de specialitate ce vor conduce cercurile.

— în clasele IX—X ale școlii generale se va continua studiul limbii și literaturii române, matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, istoriei, geografiei, limbilor străine etc. Întrucît absolvenții celor 10 clase vor urma școli profesionale, sau se vor încadra în producție, este necesar să se asigure în clasele IX—X și o pregătire tehnică-practică diferențiată. Ținînd seama de condițiile în care funcționează școlile, se vor preda discipline legate de industrie, agricultură, zootehnie, pomicultură, viticultură, contabilitate, desen tehnic, stenodactilografie, mezel etc.

Unele din clasele IX—X vor funcționa ca unități distincte

ORGANIGRAMA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI GENERAL OBLIGATORIU PROFESIONAL ȘI LICEAL

prezent are o deosebită semnificație social-pedagogică constituind un important sprînj în acordat familiei și, îndeosebi, mamei angajate în producție, în creșterea și educarea copiilor.

Se preconizează ca programele și manualele pentru clasa I cu copii de 6 ani să fie accesibile vîrstei și mai ușoare decît cele actuale ale I cu copii de 7 ani. Se va ține seama de dezvoltarea psihică a fiecărui copil și de condițiile deplasării acestora la școală, putîndu-se, și în viitor, amîna cu un an, în anumite cazuri, școlarizarea lor.

Din punct de vedere al structurii și conținutului, școala

deosebită în vor avea specialiști în problemele de psihologie, pedagogie și sociologie.

— în cadrul universităților se vor înființa laboratoare de orientare școlară și profesională pentru pregătirea personalului calificat de specialiști care să se organizeze cursuri de scurtă durată cu profesori de psihologie pedagogică, filozofie, limbilor străine, clasică (într-un număr restrîns de școli) — orientată spre studiul limbii latine și limbii eline.

La stabilirea conținutului fiecărei secții se va avea în vedere atît asigurarea unui larg orizont de cultură generală, cît și o mai accentuată profilare a secțiilor liceului.

Pentru elevii cu aptitudini și rezultate deosebite la anumite discipline, se vor organiza, în continuare, clase speciale de matematică, fizică, limbi moderne, creîndu-se, eventual, și clase speciale de biologie și chimie.

În viitor, se va acorda atenție sporită acțiunii de orientare școlară și profesională a elevilor. În acest scop, se vor lua unele măsuri, printre care menționăm:

— în toate liceele și școlile generale, colective de profesori vor desfășura activitate de cunoaștere sistematică a elevilor, la aptitudinilor acestora de informare a lor și a părinților asupra diferitelor profesii și tipuri de școli, de îndrumare a școlarilor spre unele domenii pentru care ei manifestă înclinații deosebite. În cadrul acestor colective un rol

școlii, asigurînd pregătirea la un nivel corespunzător a tinerilor care vor urma învățămîntul superior. Pe de altă parte, crearea școlii de 10 ani nu implică restructurări adînci ale conținutului învățămîntului, la clasele I—VIII și în licee, ci numai perfecționarea, în continuare, a planurilor, programelor și manualelor școlare.

În același timp, structura de ansamblu a învățămîntului obligatoriu și de nivel mediu, care rezultă din adoptarea acestei modalități de prelulare a școlarității obligatorii, va crea cadrul necesar pentru asigurarea stabilității și posibilității de perfecționare a învățămîntului din țara noastră, pentru o perspectivă îndelungată.

Realizarea obligativității învățămîntului de 10 ani pentru

întreaga generație tină, în vîrstă de 6—16 ani, va situa Republica Socialistă România printre țările cele mai avansate din punct de vedere al dezvoltării învățămîntului și culturii.

Trecerea la școala generală de 10 ani se va înfăptui pe măsura asigurării condițiilor materiale și a cadrelor didactice calificate. În anul școlar 1968—1969, va începe școlarizarea copiilor de la vîrstă de 6 ani, care se va generaliza în anul școlar 1970—1971. Acțiunea de generalizare a școlii de 10 ani urmează să se realizeze treptat, începînd din 1969, încheindu-se în linii mari în anii 1972—1973. Aceasta se va efectua mai întîi în mediul urban și în localitățile rurale care dispun de condițiile necesare.

Învățămîntul seral și fără frecvență

Învățămîntul seral și fără frecvență a cunoscut o extindere continuă în anii construcției socialiste, fiind larg accesibil oamenilor muncii care, paralel cu activitatea în producție, au posibilitatea de a-și ridica nivelul de cunoștințe.

Cu toate rezultatele obținute, eficiența învățămîntului seral și fără frecvență nu este pe deplin satisfăcătoare și este nevoie de măsuri care să îmbunătățească condițiile mai bune de pregătire a elevilor de la învățămîntul seral, se propune:

— prelungirea duratei studiilor la 5 ani, putîndu-se asigura astfel, pentru studiul disciplinelor, un număr sporit de ore, apropiat de cel prevăzut la cursurile de zi;

— diversificarea studiilor prin crearea de secții ca și la cursurile de zi;

— adoptarea unei structuri a anului școlar, similară celei de la cursurile de zi.

După încheierea generalizării învățămîntului obligatoriu de 10 ani, învățămîntul seral ar urma să funcționeze numai cu clasele XI—XII. Pentru a spori eficiența în-

vățămîntului fără frecvență, se preconizează:

— dezvoltarea rețelei secțiilor fără frecvență pentru clasele V—X în cadrul școlilor generale, în așa fel încît să poată cuprinde tinerii care nu au reușit să absolva școala generală la cursurile de zi;

— mărirea numărului orelor de consultații, lecții de sinteză și lucrări de laborator, pentru a se acorda un ajutor mai susținut persoanelor înscrise la această formă de învățămînt;

— organizarea unor emisiuni speciale de radio și televiziune în sprînjul celor înscrise la secțiile serale și fără frecvență;

— experimentarea, în cîteva licee, a unor secții cu clasele IX—XII, prin corespondență, formă de pregătire a adulților folosită în alte țări (extinderea acestei forme se va face după experimentare);

— stabilirea unor norme didactice pentru profesori care să se ocupe în mod special de pregătirea elevilor de la învățămîntul fără frecvență.

Învățămîntul special și ocrotirea copiilor minori

Școlarizarea copiilor cu deficiențe fizice, senzoriale și intelectuale urmărește să asigure corectarea sau compensarea deficiențelor, orientarea elevilor spre diferite profesii, ținînd seama de natura și gradul deficienței, pregătindu-i spre a se integra în viața socială și în muncă productivă.

Ținînd seama de faptul că un procent însemnat de copii cu deficiențe nu au putut fi cuprinși în școlile speciale, Ministerul Învățămîntului și Ministerul Sănătății vor face propuneri pentru dezvoltarea rețelei acestor școli, astfel ca, în următorii 4—5 ani, toți copiii cu deficiențe să fie școlarizați.

Se va examina posibilitatea înființării unor clase speciale alături de copiii care se situează, din punct de vedere al dezvoltării mintale, între copiii normali și cei debili mintali. Astfel de clase de „recu-

perare” permit o muncă instructiv-educativă și asistență medicală diferențiată, potrivit particularităților copiilor respectivi. Gruparea acestor copii în cadrul unor clase speciale (cu efective de 10—15 elevi) ar evita dificultățile existente în prezent în muncă învățătorilor, care de multe ori sînt obligați să consume cu ei mult timp din lecție, în dau-na activității cu ceilalți elevi.

O problemă socială, căreia i se va acorda o atenție sporită, este educarea și instruirea copiilor lipsiți de ocrotire familială, prin extinderea sistemului caselor de copii, care să le asigure condiții bune de dezvoltare.

Ministerul Învățămîntului împreună cu Ministerul Muncii vor elabora un plan de cuprindere în instituții corespunzătoare a tuturor minorilor lipsiți de ocrotire familială, în următorii 4—5 ani.

Educația preșcolară

În scopul pregătirii copiilor pentru școala generală și al sprijinirii mamei care lucrează în producție, la începutul anului școlar 1967—1968 au fost cuprinși în grădinițe 391.000 copii. Capacitatea de cuprindere în grădinițe urmează să crească în anii viitori.

Pentru îmbunătățirea activității instituțiilor preșcolare, se vor lua măsuri menite să ducă la o organizare mai rațională a unităților existente. Grădinițele de copii vor funcționa cu program de 5—8 ore pe zi, în perioada 15 septembrie — 15 iunie. Organizarea acestora se va face, în general, pe baza principiului teritorial, menținîndu-se, însă, grădinițele de pe linia întreprinderilor cu un număr mare de femei salariale. Dat fiind caracterul lor de institu-

ții de învățămînt, cheltuielile de funcționare a grădinițelor de copii vor fi suportate din bugetul Ministerului Învățămîntului.

Pe lângă unele grădinițe din orașe și centre muncitorești se vor înființa, în funcție de necesități și posibilități, cu contribuția părinților, cămine de copii. Acestea vor funcționa pe program de 10—12 ore pe zi, fie cu program săptămînal, copii servind și masa. Salariile educatoarelor și unele cheltuieli administrative vor fi suportate de la buget. De asemenea, în mediul rural, la cererea membrilor cooperative, cooperativele asricole de producție vor putea înființa, pe lângă grădinițe, cămine de copii, cu program zilnic, cheltuielile de întreținere fiind asigurate de cooperative.

Perfecționarea conținutului, metodelor și mijloacelor de învățămînt

În etapele pe care le-a străbătut școala noastră în anii puterii populare, s-a realizat îmbunătățirea continuă a conținutului învățămîntului, ceea

ce a dus la lărgirea orizontului de cultură generală al elevilor. Cu toate acestea, în con-

(Continuare în pag. a 3-a)

Structura învățămîntului de cultură generală Învățămîntul de zi

Una din problemele fundamentale care trebuie rezolvată în lumina direcțiilor Congresului al IX-lea al P.C.R. este prelungirea duratei învățămîntului obligatoriu, în vederea ridicării nivelului general de cultură al întregului popor. Aceasta constituie o cerință obiectivă a societății noastre, determinată de dezvoltarea impetuoasă a științei și tehnicii, de rolul activ, creator pe care trebuie să-l îndeplinească omul societății socialiste în activitatea sa productivă și în participarea la conducerea treburilor obștești. În același timp, prelungirea învățămîntului obligatoriu răspunde cerințelor culturale mereu crescînde ale maseilor, satisfacînd interesele și aspirațiile acestora spre cultură.

În țările avansate din punct de vedere economic și cultural, școlaritatea obligatorie

tinde să crească de la 7—8 ani la 9—10 ani. Tendința generală este de a soluționa problema prelungirii școlarității obligatorii prin coborîrea limitei inferioare a vîrstei de cuprindere în școală. După datele B.I.E. — UNESCO învățămîntul începe de la vîrstă de 6 ani în 55 țări.

Analizînd posibilitățile de prelungire a duratei învățămîntului obligatoriu din țara noastră, în funcție de cerințele dezvoltării economiei și culturii, Ministerul Învățămîntului prezintă, în cele ce urmează, modalitatea realizării unui învățămînt obligatoriu cu durată de minimum 10 ani.

Pentru a asigura întregului tineret o instruire pe o durată de minimum 10 ani, se propune următoarea structură a ansamblului a învățămîntului obligatoriu și a școlilor postgenerale:

a) Școala generală obligatorie de 10 ani

Primele 8 clase vor fi frecventate de către toți elevii în vîrstă de 6—14 ani.

După promovarea clasei a VIII-a, elevii vor avea posibilitatea să urmeze:

— liceul de cultură generală;

— liceele de specialitate (industriale, agricole, economice, pedagogice, sanitare);

— ciclul superior de 2 ani

Acesta luptă a fost preluată și continuată pe un plan superior de Partidul Comunist Român, care, de la înființare, a înscris în programul său reorganizarea învățămîntului pe baze noi, democratice și științifice.

Un moment de seamă în dezvoltarea școlii de cultură generală din patria noastră îl

Studiu privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală

(Urmare din pag. a 2-a)

nutul învățămîntului persistă, încă, o seamă de neajunsuri, îndeosebi, în ceea ce privește modernizarea lui. De aceea, în anii care urmează, problema modernizării învățămîntului,

punerii lui de acord cu noile cereri ale științei și culturii, ridicării sale la nivelul celor mai bune realizări existente pe plan mondial vor constitui o preocupare permanentă a Ministerului Învățămîntului.

Planurile de învățămînt

Deși, comparativ cu situația din alte țări, planurile noastre de învățămînt asigură, în general, un echilibru corespunzător între diferitele grupe de discipline, acestea trebuie încă îmbunătățite și perfecționate pentru a asigura elevilor temeinice cunoștințe de cultură generală, științifice și tehnice.

În acest scop, se va acorda o atenție sporită studiului unor ramuri și capitole noi ale disciplinelor prevăzute în planurile de învățămînt, precum și organizării judicioase și unitare a materiei de la diferitele obiecte. Astfel, cu toate că în planurile de învățămînt matematica ocupă 15 la suta din totalul orelor, atât în școala generală cit și în liceu — secția reală — se impune o distribuție mai judicioasă a disciplinelor matematice pe ani școlari, în așa fel încît să se asigure o mai bună corelație între studiul aritmeticii, algebrei și trigonometriei, geometriei plane și în spațiu, între matematicile elementare și superioare. De asemenea, este necesar ca pregătirea matematică a elevilor să fie completată prin predarea unor noțiuni din domeniul ciberneticii și teoriei informației.

Fizica și chimia trebuie să aibă o pondere crescută în planurile de învățămînt, cu accent pe ramurile lor moderne (structura atomului, chimie macromoleculară); o dezvoltare mai mare se va acorda aplicatiilor practice la aceste discipline.

De asemenea, se va îmbunătăți pregătirea umanistă a tineretului. Astfel, la obiectul filozofie și socialism științific care se predă în licee, se va acorda o extindere mai mare problemelor de istoria filozofiei; se vor introduce unele noțiuni de drept, iar la limba și literatura română se vor preda capitole noi: stilistica literară, analiza și compoziția literară. Se va îmbunătăți predarea istoriei literaturii universale și studiul limbilor moderne.

Programele și manualele școlare

Pentru perfecționarea programelor și manualelor școlare, Ministerul Învățămîntului va asigura o doză mai rațională a cunoștințelor pe parcursul anilor de studii, selecția elementelor esențiale la nivelul actual al științei și gruparea lor în jurul unor idei fundamentale, pe baza cărora elevii să cuprindă și să înțeleagă mai ușor diversitatea fenomenelor.

Concomitent cu aceasta, se va proceda la eliminarea amănuntelor neesențiale, la reducerea la maximum, mai ales la clasele mari, a elementelor istorice și descriptive, acestea putînd fi recomandate elevilor ca material facultativ.

Programele și manualele școlare vor trebui să oglindească tot ce este înaintat în experiența învățămîntului pe plan mondial, să asigure pregătirea în perspectivă a tineretului potrivit dezvoltării științei și tehnicii, nevoilor societății noastre socialiste.

Dat fiind rolul deosebit al manualelor școlare în pregătirea elevilor, sint necesare

îmbunătățiri atât sub raportul conținutului acestora, cit și al redactării și prezentării lor grafice. În același timp este necesar ca manualele să cuprindă un bogat material intuitiv (ilustrații, scheme, diagrame comparative etc.) care să ajute elevii la înțelegerea și asimilarea textului. La unele discipline și cicluri de clase se vor elabora manuale unice care, reflectînd o concepție unitară, să favorizeze continuitatea în însușirea cunoștințelor și să evite repetările de prisos. Pentru ca în practica școlară să se verifice și să se impună manualele cele mai valoroase, Ministerul Învățămîntului va relua treptat elaborării mai multor manuale pentru aceeași disciplină, de către autori diferiți.

O atenție deosebită se va acorda în continuare perfecționării programelor și manualelor pentru școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, elaborării unor lucrări metodice în sprijinul cadrelor didactice care predau în aceste școli.

Ora de dirigiență, ca oră consacrată în mod special activității educative, va trebui să exercite o înrîurire sporită asupra colectivului clasei, a fiecărui elev. În organizarea și desfășurarea acestor ore ponderea principală o vor deține informarea politică, educația moral-cetățenească a elevilor formarea unei atitudini disciplinate, cultivarea spiritului de răspundere față de muncă, de învățatură, de propria lor conduită.

Tematică orelor trebuie să fie rezultatul unei largi consultări a organizațiilor U.T.C. a elevilor, a părinților, a corpului didactic, ținîndu-se seama, îndeaproape, de dinamica intereselor, năzuințelor și a vieții fiecărui colectiv în parte.

O contribuție importantă în realizarea sarcinilor privind îmbunătățirea continuă a conținutului învățămîntului, a metodelor de transmitere a cunoștințelor, va trebui să o

aducă Institutul de științe pedagogice. Acesta va efectua studii și cercetări asupra principalelor probleme privind conținutul procesului de învă-

țămînt, va elabora și experimenta noile planuri și programe școlare, va studia noi metode pedagogice și va edita publicații metodice.

Examenul de bacalaureat

În vederea ridicării nivelului de pregătire al elevilor, cit și pentru înlăturarea unor cauze care contribuie la supra-solicitară acestora, va trebui reconsiderat și sistemul actual de încheiere a studiilor în liceu prin examenul de bacalaureat. În acest scop, se propun următoarele:

- în cl. XII-a, ultimul trimestru școlar va fi consacrat recapitulării și sintezei materiei studiate în liceu;
- sesiunea examenului de bacalaureat se va desfășura în cursul ultimei luni a trimestrului de recapitulare și sinteză, eșalonat, pe obiecte;
- la examenul de bacalaureat candidații vor susține probe la 5 obiecte, din care

- 1—2 la alegere. Limba română și istoria patriei vor fi obiecte de examen la toate secțiile. Candidații proveniți din liceele cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare vor susține probe scrise și orale și la limba maternă;
- examenul se va susține în fața unei comisii prezidate de un profesor sau conferențiar universitar, ajutat de un vicepreședinte numit din rândul cadrelor didactice din afara școlii. Ca membri ai comisiei vor fi numiți profesori de liceu, de regulă, din școlile de la care provin candidații;
- candidații reușiți la examen vor primi diploma de bacalaureat.

Munca educativă

În anii puterii populare, școala noastră, sub conducerea partidului, a obținut succese importante în educarea comunistă a tineretului, în cultivarea răspunderii față de obligațiile școlare și cetățenești, în dezvoltarea sentimentelor de dragoste față de tradițiile progresiste ale poporului român, față de patria socialistă. Tineretul nostru se caracterizează prin entuziasm și lăcrănie, cinste și disciplină, devotament față de popor, dorință nestălmătită de a se pregați temeinic și a-și pune cunoștințele în slujba înfăptuirii politicii partidului de construire a socialismului.

Cu toate realizările obținute, în munca educativă se manifestă, însă, și unele neajunsuri. Astfel, nu întodeauna sînt puse în valoare resursele educative ale obiectivelor de studiu și, îndeosebi, ale disciplinelor umaniste care, prin conținutul lor, oferă mari posibilități pentru formarea convingerilor, sentimentelor patriotice, pentru înrîurirea idealurilor de viață ale elevilor.

Unele acțiuni educative extrascolare nu trezesc interesul, nu sînt destul de atractive, vin insuficient în întîlnirea aspirațiilor elevilor și, ca urmare, au o eficiență scăzută. În unele școli, nu se la poziție față de abaterile elevilor de la disciplină, unii dintre ei manifestă o atitudine indiferentă față de învățatură, mentalitatea de a promova o note la mîna.

Măsurile luate de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1967, în legătură cu îmbunătățirea muncii educative în rândul tineretului, precum și cele din anul 1966, referitoare la organizarea pe baze noi a activității pionierilor, sporesc rolul și sarcinile U.T.C. și ale Organizației pionierilor în formarea și pregătirea pentru viață a școlarilor. În același timp, aceste importante documente reprezintă un program anou și de perspectivă pentru toți factorii cărora le este încredințată răspunderea educării tinerii generații. Ele stabilesc directive și măsuri practice pentru perfecționarea activității educative, precizînd că în opera complexă de educare multilaterală a tineretului, rolul principal revine școlii, cadrelor didactice care dispun de cunoștințe și de experiența pedagogică necesară. Exemplel personal al cadrelor didactice, competența lor profesională, pasiunea pentru disciplină pe care o predau, corectitudinea și ținuta etică, principialitatea și modestia lor, exercită o puternică influență educativă asupra tineretului școlar.

Perfecționarea educației elevilor se va realiza, în primul rînd, prin creșterea valorii educative a procesului de învățămînt. Fiecare disciplină, fiecare lecție trebuie să aducă o contribuție specifică la dezvoltarea gîndirii, la formarea caracterului și a conduitei, la educația multilaterală a elevilor.

Un rol deosebit în educare îl au istoria și geografia patriei, limba și literatura română, filozofia și socialismul științific, economia politică. Valorile, exemplele și ideile care alcătuiesc conținutul acestora au o mare putere de influență și trebuie folosite mai larg și mai eficient pentru realizarea scopurilor educației, pentru înarmarea tineretului cu concepția înaintată despre lume, educarea lui în spiritul patriotismului și al internaționalismului socialist.

Ora de dirigiență, ca oră consacrată în mod special activității educative, va trebui să exercite o înrîurire sporită asupra colectivului clasei, a fiecărui elev. În organizarea și desfășurarea acestor ore ponderea principală o vor deține informarea politică, educația moral-cetățenească a elevilor formarea unei atitudini disciplinate, cultivarea spiritului de răspundere față de muncă, de învățatură, de propria lor conduită.

Tematică orelor trebuie să fie rezultatul unei largi consultări a organizațiilor U.T.C. a elevilor, a părinților, a corpului didactic, ținîndu-se seama, îndeaproape, de dinamica intereselor, năzuințelor și a vieții fiecărui colectiv în parte.

Profesorul diriginte își va exercita în așa fel rolul, încît să lase mai mult timp de manifestare inițiativă și independenței elevilor, dîndu-le astfel posibilitatea să contribuie activ la propria lor formare.

O importanță problemă, cu implicații etice și fiziologice, carea școala va trebui să-i acorde mai multă atenție, este aceea a relațiilor dintre sexe, cultivării stimei și respectului reciproc dintre elevi și eleve. În conformitate cu directivele date prin hotărârile partidului în organizarea și desfășurarea activității educative extrascolare, a activității cultural-artistice și distractive, rolul principal revine Organizației Comuniste și Organizației Pionierilor. În această direcție, școala, cadrele didactice le vor acorda un sprijin permanent. Activitatea extrascolară a elevilor din licee va fi coordonată pe baza unui program comun întocmit de conducerea școlilor și de comitetele U.T.C. pe școală.

O pondere mare vor trebui să aibă cercurile pe specialități și, în principiu, toate formele destinate să contribuie la descoperirea și stimularea talentelor și aptitudinilor elevilor. Ținînd seama de importanța pe care o are tehnica în viața omului contemporan este necesar să se acorde, în cadrul activităților educative extrascolare, mai multă atenție cultivării interesului și pasiunii pentru tehnică, pentru lucrările cu caracter aplicativ și alte indeletniciri care contribuie la o mai bună pregătire a elevilor pentru viață.

Un loc de seamă îl vor deține cenzurile, societățile literare și științifice ale elevilor în cadrul cărora ei vor trebui să-și dezvolte aptitudinile creatoare, să primească răspunsuri la întrebările ce li se pun în legătură cu viața culturală a epocii noastre. Cenzurile, societățile literare și științifice vor edita, sub conducerea profesorilor, cu sprijinul scriitorilor, al oamenilor de artă și știință, reviste care să valorifice creațiile școlare.

Pentru a satisface dorința tinerilor de a se distra și desinde, o atenție deosebită se va acorda organizării reunitivilor, serilor distractive, activităților în aer liber.

Educația fizică, sportul, mișcarea în aer liber vor trebui să devină, în mai mare măsură, factori compensatori de o deosebită importanță pentru menținerea sănătății, constituind în același timp, mijloace prețioase în educarea voinței și a caracterului, în dezvoltarea multilaterală a tinerii generații. În acest scop, se vor îmbunătăți conținutul și metoda lecțiilor de educație fizică; se va organiza atragerea mai multor elevi în practicarea atletismului, înotului, schiului, turismului, ciclismului și a unor sporturi tehnico-aplicative; se vor lărgi formele de activitate competițională pe plan local; se va extinde rețeaua liceelor cu program de educație fizică și a școlilor sportive; se vor lărgi întîlnirile internaționale sportive școlarești.

Pentru asigurarea condițiilor materiale necesare desfășurării educației fizice și sportului, Ministerul Învățămîntului va definiți planul de măsuri pentru construirea de noi baze sportive, a bazinelor de înot, a complexelor sportive; școlile vor fi stimulate în amenajarea bazelor sportive simple, folosind, în acest scop, și munca patriotică a elevilor.

Institutul de științe pedagogice va elabora lucrări metodice, culegeri de texte, diferențiate pe cicluri școlare — lucrări monografice pentru principalele probleme ale educației tineretului.

În întreaga operă de educație a copiilor, familia trebuie orientată și angajată pentru a sprijini școala în acțiunea de formare a tineretului în spiritul ideologiei clasei muncitoare, al concepției sale despre lume și viață, al telurilor umaniste ale politicii Partidului Comunist Român.

Viața, practica pedagogică și socială, demonstrează faptul că educarea copiilor trebuie să fie rodul preocupărilor și eforturilor, al acțiunilor convergente ale învățătorilor și profesorilor, ale organizațiilor de pionieri și U.T.C. al familiei.

Personalul didactic

Dezvoltarea continuă a învățămîntului cere rezolvarea unor însemnate probleme referitoare la asigurarea școlilor cu cadre didactice calificate, la perfecționarea lor continuă, la îmbunătățirea sistemului de numire, promovare și transferare a acestora.

Pregătirea personalului didactic pentru grădinițe și cl. I—IV ale școlii generale se realizează în prezent prin liceele pedagogice de învățători și educatoare, cu durata de 5 ani, precum și prin institutele pedagogice de învățători, cu durata de 2 ani. Acest sistem se va menține și în continuare.

Se va examina, de asemenea, posibilitatea pregătirii, în perspectivă, prin facultăți cu durata de 3 ani, a cadrelor didactice pentru clasele I—IV.

Absolvenții învățămîntului superior care predau la cl. I—IV vor primi titlul de instructori și vor fi salariați potrivit studiilor pe care le posedă.

Intrucît necesarul de cadre didactice pentru clasele V—VIII este încă mare, profesorii vor fi pregătiti, în continuare, atât prin institutele pedagogice, cit și prin universități, acestea din urmă vor asigura, de asemenea, și cadrele didactice pentru clasele IX—XII.

Prin îmbunătățirea sistemului de pregătire a cadrelor didactice, sistem preconizat în studiul privind dezvoltarea învățămîntului superior, care a fost dat publicității, problema asigurării școlilor cu personal didactic calificat va fi practic rezolvată în cîincinalu următor.

Perfecționarea personalului didactic se realizează, în prezent, prin activitatea metodică ce se desfășoară în școli, în cercurile pedagogice pe specialități, prin consfătuiri, instructaje și cursuri.

Ținînd seama de sarcinile de perspectivă ce stau în fața învățămîntului, de dezvoltarea științei, tehnicii și culturii este necesară luarea unor măsuri care să ducă la ridicarea calității și sporirea eficienței activității de perfecționare, astfel:

- Informarea științifică de specialitate a profesorilor se va face la nivel post-universitar de către instituturile de învățămînt superior. În acest scop, se vor organiza și desfășura, în mod periodic, cursuri prin care profesorii vor fi puși la curent cu noile realizări ale științei. Cursuri de informare științifică de specialitate se vor organiza, de asemenea, pentru învățători și educatoare, pe lîngă instituturile pedagogice.

Activitatea de îndrumare și control

Activitatea de îndrumare și control a procesului instructiv-educativ în învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic este exercitată de către Ministerul Învățămîntului, ministerele și organizațiile centrale care au în subordine școli, de secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare.

Cu toate rezultatele obținute, calitatea, operativitatea și eficiența muncii de îndrumare și control a învățămîntului nu se ridică, întodeauna, la nivelul cerut de dezvoltarea școlii noastre. Această situație se datoră în principal supracîrării secțiilor de învățămînt și a inspectorilor cu sarcini administrative, care nu le-au permis să desfășoare o susținută muncă de îndrumare și control a procesului instructiv-educativ și inexistenței, pe plan local, a unui corp de inspectori de specialitate pentru învățămîntul profesional și tehnic.

În vederea perfecționării continue a activității de îndrumare și control se vor înființa inspectoratele școlare. Ele vor fi instituiți executive, cu o largă autonomie și răspundere în soluționarea problemelor de învățămînt din raza lor de activitate. Principala lor sarcină va fi controlul și îndrumarea activității de instruire și educare a tineretului școlar. Inspectoratele școlare vor fi subordonate Ministerului Învățămîntului și consiliilor populare județene. Ministerului Învățămîntului li va reveni sarcina de a stabili conținutul învățămîntului, îndrumarea inspectoratelor școlare, numirea și eliberarea din învățămînt a personalului didactic de predare, precum și transferarea acestuia dintr-un județ în altul. Totodată, la propunerea sau cu consultarea consiliilor populare județene, va numi directorii de licee, inspectorii școlari, va aproba planurile de școlarizare și rețeaua de școli.

Consiliile județene vor face numirile pe post a cadrelor didactice repartizate sau

La întocmirea planurilor de cuprindere în aceste cursuri se va ține seama de necesitatea ca toate cadrele didactice cu vechime pînă la 25 ani în învățămînt să treacă, la intervale de 3—5 ani, după specificul specialității, prin această formă de perfecționare.

b) Perfecționarea pedagogică-metodică a cadrelor didactice se va realiza de către inspectoratele școlare județene, prin organizarea unor consfătuiri și schimburi de experiență pe specialități, a unor lecții practice etc.

c) Îmbunătățirea sistemului de acordare a gradei didactice și întărirea caracterului său stimulator, se va înfăptui prin micșorarea numărului probelor la examenul de definitivare și prin obținerea gradului II pe baza unei inspecții speciale, a unei lucrări metodic-științifice și, eventual, a unui coloviu de specialitate.

În acțiunea de informare de specialitate și metodică a profesorilor, un rol important îl au societățile științifice ale cadrelor didactice (istorie și filologie, matematică, fizică și chimie, biologie, geografie). În viitor, societățile pedagogice, care și-și sporesc preocupările pentru ridicarea nivelului pregătirii științifice și metodice a cadrelor didactice, pentru antrenarea mai largă a acestora în munca de cercetare științifică și metodică, în vederea desăvîrșirii unei activități mai susținute pe lîngă specialități, urmează ca societatea de istorie-filologie să se constituie în două societăți distincte: istorie, filologie. În același timp, publicațiile lor vor fi reprofilate în mod corespunzător, pentru a deveni cit mai interesante și atractive.

Înfăptuirea sarcinilor ce revin școlii este indisolubil legată de judicioasă repartizare și promovare a personalului didactic.

În vederea îmbunătățirii întregului sistem de numire, promovare și transferare a personalului didactic, Ministerul Învățămîntului va elabora și supune spre dezbaterile Statului corpului didactic.

Se propune introducerea treptelor de salarizare, din 5 în 5 ani, și pentru cadrele didactice cu o vechime de peste 20 de ani în învățămînt.

De asemenea, este necesar să se manifeste toată grija pentru asigurarea condițiilor de muncă și viață a cadrelor didactice, folosirii acestora potrivit pregătirii lor, evitării supracîrării cu sarcini, asigurîndu-li-se timpul necesar pentru studiu, pentru îmbogățirea vieții lor spirituale.

PE MICUL ECRAN

Înțelegeți, copii?

Este simpatomatic că, din mulțimea emisiunilor acestei săptămîni, nici Programul Radio-TV nu putut recomanda telespectatorilor „decît cîteva. Că la vizionare nici acestea nu s-au dovedit pe măsura așteptărilor, nu este desigur vina programului. Fapt e că dominică s-a încheiat pe ecran aparatele o săptămîni deosebite, care nu sînt prea multe de spus, o săptămîni în care au fost de toate și în care nu s-a remarcat mai nimic. Cu excepția cursurilor de limbă străină, care au început pîgînd cu dreptul, interesant și viu, pasionant uneori chiar și pentru cei care nu (în neapărat să urmeze aceste cursuri pe cit de originale pe art de utile. Și cu excepția transmisiei în direct de la San Remo, care a satisfăcut așteptările în mai mare măsură decît alte festivaluri dedicate muzicii ușoare.

O dată enumerate însă emisiunile, să revenim la programul pentru copii și tineret, al căror regres de calitate l-am mai remarcat nu de mult. Lipsesc acestor emisiuni toate caracteristicile vîrstei celor cărora li se adresează: spontaneitatea, fantazia, tinerescul. Totuși, făcut, contrafăcut, de o falsă solemnitate sau inutilă mimare a ceea ce oamenii mici își închipuie a reprezenta limitele de înțelegere a copilului, în timpul emisiunilor pentru copii și tineret, cîndva dintre cele mai izbitoare ale micului ecran, să recapete specificul vîrstei lor și al problemelor lor, specifice care resping prin deșelarea platitudinilor manifestate în emisiunile de tip „P.S. Unii cîntăreți de muzică ușoară sau regizorii care-l îndrumă cred că dau lovitură a învingătoare în fata camerelor de luat vederi. Procedînd astfel, Andra Ciucăreanu, în regia lui A. Bocin, în emisiunea „Steluțe de zăpadă” a dat o mostră de ce înseamnă o interpretare de gust indolent.

MARIANA PARVULESCU

CE GENEREAZĂ SENTIMENTUL ÎMPLINIRII

(Urmare din pag. 1)

națională (furnurul lămelin). Lucrarea a fost premiată de Ministerul Economiei, Forestiere. Numele lui poate fi desoriri înțeles în revizuirea specializată „Industria lemnului” semînd studiul rezultate atât din observație atentă a practicii de fabricare, dar și dintr-o gîndire nepotolită pentru aflarea unor noi procedee tehnice în diversificarea produselor de lemn, în folosirea maximă a materiei prime. Anul trecut a studiat tema „Stabilirea unor noi metode de primare și debitare a bustenilor din stejar în scopul creșterii furnierilor somnradiale”. Lucrarea, acceptată de minister, a primit calificativul „exceptional”. Cu Institutul de Cercetări Forestiere colaborează de asemenea cu asiduitate, realizînd oțeva lucrări de importanță economică recunoscută. Copilul acestui tehnician este student în anul I la Brasov, la Facultatea de industrializare a lemnului, sub acest raport, încercînd un sentiment de împlinire.

Al treilea exemplu ni-l oferă Iosif Tîl, funcționar.

Un vechi viu al meu a fost acela de scrie literatură și socot că în activitatea Casei de cultură am găsit toamă acei climat de încurajare, încercare și atenție atât de necesare, chiar și unui amator ca mine. În 1961 am scris libretul operetei „Cîntețul fusului”, jucată pe scena Casei de cultură. Muzica la opera „Cîntețul fusului” a compus-o tot un localnic, profesor de muzică Ilie Fiat. În orașul nostru e o veche tradiție de teatru amator. În curînd vom aniversa o sută de ani de la înființarea „Reuniunii de Muzică și Cîntăreți”. Acum lucrez la un nou libret de operetă și am în manuscris trei pie-se într-un act, pentru teatru de amatori.

Exemplele se pot înmulți cu nuză în numărul de emisiuni de muncă și aspirația intelectualilor din provincie la un nivel înalt și la valori a căror însemnătate capătă adesea chiar un caracter de unicat și de eveniment. Rememorăm, pentru istoria orașului în cauză, în acest sens, amintim pasiunea și tenacitatea căpităului Liviu Groza

din Caransebes, absolvent în acest an al Facultății de Istorie din Cluj la secția „Istorie frecventă”. A devenit faimosă figura lui în micul oraș de pe malul Timișului, datorită ideii de a se înființa un muzeu de istorie și etnografie la Caransebes. Ani de zile a răscolit vechi colecții și biblioteci din oraș, adunînd fotografii și documente privitoare la istoria Caransebesului tiparului, acce și afise vorbind despre activitatea Reuniunii Române de Muzică și Cîntăreți. Tot el a luat parte la săpăturile arheologice de la Zorlentul Mare și Tibiscum, adunînd bunătăți și marturii valoroase, toate depuse azi în muzeul orașului. Obiecte de artă populară, îmbrăcăminte țărănească străveche, bucovane țărănești în vechile tiparnițe ale orașului, stampe, exemplare de numismatică, numeroase din ponațele muzeului local au fost descoperite și adunate de către acest pasionat cercetător al istoriei orașului.

Dar chiar și numai cu aceste nume sîntem departe de a ne epuiza tema propusă în rîndurile de față. Am dorit să arătăm prin cîteva exemple că periferia geografică și modesta înfățișare citadină a unui orașel nu pot constitui cauze obiective de inhibiție a unei sau alteia din activitățile creatoare cărora omul își închină visurile și aspirațiile sale. Sentimentul ratării îl pot încerca numai acei oameni care suferă de prejudecăți, care se mulțumesc să poată oferi condiții optime de afirmare a personalității lor, climatul larg și generos în care omul își poate realiza ideile de viață. Fericele de a fi animatorul unui muzeu de provincie, cititorul unei tero-centrale electrice, sau descălul noilor generații de absolvenți ai unui liceu dintr-o comună care acum fac primii pași spre oras, este — la urma urmei — cel mai prețios combutabil pe întregul mereu tînăr și aprinsă ideea că viața n-ai lrosit-o în mediocritate și că idealul personal găsește în colectivitate oricărei localități, oricît de modestă ar fi ea, o împlinire firească și rotundă. O primă de demnă de mîndria și recunoștința tuturor.

Inițiativa proprie asigură continuitatea succeselor

(Urmare din pag. 1)

oort se va realiza omologarea internațională a corpurilor de iluminat și semnalizate pentru autovehicule și tractoare.

În momentul de față una din preocupările noastre de bază este eliminarea locurilor înguste de la vopsirea corpurilor de iluminat fluorescent, șlefuirea reperelor pentru galvanizare și confecționarea reperelor mici. În totalitatea ei, problema vopsirii se va rezolva odată cu aducerea unor utilaje noi, perfecționate. Pînă atunci însă vom realiza prin autoutilajele o instalație de vopsire prin imersiune. Operația de șlefuire, premergătoare galvanizării, ne-am propus s-o mecanizăm cu ajutorul unor agregate realizate în întreprindere. În prima jumătate a anului curent va intra în funcțiune primul utilaj de acest fel, care va contribui la creșterea de circa 6 ori a productivității muncii și la îmbunătățirea condițiilor de lucru. Pentru confecționarea reperelor mici am prevăzut să realizăm încă un agregat cu o productivitate de 4—5 ori mai mare ca a strungurilor automate. La scularie preconizăm sporirea productivității prin aplicarea unor metode noi de lucru — tipizarea S.D.V.-urilor, executarea ștafelilor din segmenti, prelucrarea prin electroeroziune, utilizarea uneltelor pneumatice, precum și efectuarea unor tratamente termice de calitate.

Conștient de răspunderea sporită ce-i revine în acest an pentru livrarea pe plată la termen a unei producții de calitate superioară, colectivul întreprinderii noastre va căuta să dezvolte și mai mult succesele obținute anul trecut bazuîndu-i întreaga sa activitate, înainte de toate, pe organizarea științifică a muncii și producției — cale sigură, de care am avut prilejul să ne convingem direct, pentru obținerea unei eficiente economice maxime.

